

30/03/20 THỨ HAI TUẦN 5 MC
Ga 8,1-11

- ^{8:1} Còn Đức Giêsu thì đến núi Ôliu.
- ^{8:2} Vừa tảng sáng, Người trở lại Đền Thờ. Toàn dân đến với Người. Người ngồi xuống giảng dạy họ.
- ^{8:3} Lúc đó, các kinh sư và người Pharisêu dẫn đến trước mặt Đức Giêsu một phụ nữ bị bắt gắp đang ngoại tình. Họ để chị ta đứng ở giữa,
- ^{8:4} rồi nói với Người: "Thưa Thầy, người đàn bà này bị bắt quả tang đang ngoại tình.
- ^{8:5} Trong sách Luật, ông Môsê truyền cho chúng tôi phải ném đá hạng đàn bà đó. Còn Thầy, Thầy nghĩ sao?"
- ^{8:6} Họ nói thế nhằm thử Người, để có bằng cứ tố cáo Người. Nhưng Đức Giêsu cúi xuống lấy ngón tay viết trên đất.
- ^{8:7} Vì họ cứ hỏi mãi, nên Người ngẩng lên và bảo họ: "Ai trong các ông sạch tội, thì cứ việc lấy đá mà ném trước đi".
- ^{8:8} Rồi Người lại cúi xuống viết trên đất.
- ^{8:9} Nghe vậy, họ bỏ đi hết, kể trước người sau, bắt đầu từ những người lớn tuổi. Chỉ còn lại một mình Đức Giêsu, và người phụ nữ thì đứng ở giữa.
- ^{8:10} Người ngẩng lên và nói: "Này chị, họ đâu cả rồi? Không ai lên án chị sao?"
- ^{8:11} Người đàn bà đáp: "Thưa ông, không có ai cả". Đức Giêsu nói: "Tôi cũng vậy, tôi không lên án chị đâu! Thôi chị cứ về đi, và từ nay đừng phạm tội nữa!"

XÉT MÌNH TRƯỚC KHI KẾT ÁN

“Ai trong các ông sạch tội, thì cứ việc lấy đá mà ném trước đi.” (Ga 8,7)

Suy niệm: “Ta giống nhau về việc sai lỗi, nhưng không bao giờ giống nhau về sự chấp nhận” (Nhà văn Mỹ A. Liccione). Các kinh sư và người Pha-ri-sêu đã cầm đá trong tay, sẵn sàng ném vào người phụ nữ bị bắt quả tang phạm tội ngoại tình. Thế nhưng, chỉ cần một lời nói nhẹ nhàng của Đức Giê-su, họ lại từ từ bỏ các hòn đá lớn nhỏ xuống, rồi già trẻ lặng lẽ rút lui. Lúc đầu, họ hăng hái kết án người khác, vì không thấy lỗi lầm của mình. Chỉ khi Ngài bắt buộc họ phải đối diện với cõi lòng, chợt nhận ra bao tội tà dâm không bị bắt quả tang, lấm ược muốn thắm kín trái luân thường đạo lý. Rút lui, không lên án người khác, là họ chấp nhận mình không phải là kẻ vô tội. Họ vẫn còn đủ liêm sỉ để không lên án người chị em của mình.

Mời Ban: “Đừng dùng lời nói để phê phán, lên án, hay phàn nàn; nhưng để nhận thức đúng, gọi hứng và tạo ra năng lực cho người khác” (Nhà văn D. Mridha). Mỗi ngày bạn “ném đá” người khác không biết bao lần, vì quên nhìn và chấp nhận các sai lỗi của mình. Nhớ Lời Chúa dạy, bạn soi, xét mình kỹ lưỡng trước khi đưa ra lời nhận định. Tích cực hơn, bạn tập thói quen sử dụng miệng lưỡi để nói lên lời khích lệ, nâng đỡ người chung quanh.

Sống Lời Chúa: Tôi tập nhìn lại mình, đối diện với những lầm lỗi của mình, trước khi bị cảm dỗ xét đoán, lên án người khác.

Cầu nguyện: Lạy Chúa Giê-su, con cảm phục thái độ bình thản trước đối thủ và nhân từ với tội nhân của Chúa. Xin cho con có được sự bình thản khi thẳng thắn xét mình, cũng như nhân từ khi đối xử với người anh em. Amen.